

090. Vijfde dictee van Jaycees Belgium

Finale: Die Belgische pallieters

Dit vroeg ik me zo-even af: kan de dienst Public Relations van de minister van Buitenlandse Zaken iets ondernemen teneinde dit Belgenland zo nodig nog haastje-repje een imago te bezorgen? Hoe moet de Belg zich in deze postmoderne tijden teweestellen tegen de welig tierende clichéachtige vooroordelen en andere flauwiteiten?

Ik bezit alleen een fotokopie van een brochuurtje met een woordenbrij over de vierduizend zeshonderdtweëntachtigste fase van de staatshervorming , maar niets over de breugeliaanse Gentse Feesten waar niet alleen Jan met de pet zich te goed doet aan frikadellen met kerriesaus.

Net zomin spreekt men over de alom geprezen compromisbereidheid van zowel de werkgevers als de arbeiders- en bediendevakbonden.

Misschien kunnen Arabieren en Joden, prowesterse en antiwesterse privé-milities er allemaal samen nog iets van opsteken. Jazeker. Of is dat sciencefiction? Waar zouden die Belgische pallieters dan wel tekortschieten? We bewaren tenslotte al honderdvijftig jaar onze nationale identiteit, al mag u die dan flou en surrealistisch vinden.

Ik dacht aan die West-Vlaamse luitenant-generaal van de Belgische flottielje in het Midden-Oosten, die op de persconferentie tegelijkertijd Angelsaksische feeling en Latijnse flair tentoonspreidde en rechttoe rechtaan met veel autoriteit zei: "Toen we deze operatie boven de doopvont hielden, zuchtten we 'wat een corvee'".